

оцінки. Однак ризики рідко бувають статичними, вони мають бути додані до реєстру ризиків з тим, щоб їх можна було контролювати і оцінювати на регулярній основі, щоб гарантувати, що ймовірність і / або значущість впливу не зміниться. Всі залишкові ризики, які оцінюються як середні за рейтинговою шкалою, потребують оцінки пріоритетності. Як правило, чим вище рейтинг ризику, тим вище його пріоритет.

Менеджер може вибрати типи управління ризиками, серед яких найбільш популярними вважаються такі:

- Уникнення ризику - припинення діяльності, яка може привести до виникнення ризику, таким чином, усунути ризик. Уникнення ризику зазвичай не вибирають, ця ситуація виникає, коли неможливо використати відповідну можливість.

- Оброблення ризику - здійснення контролю, щоб зменшити ймовірність і / або значущість впливу ризиків. Обробка ризику використовується найбільш часто, найбільш важливим тут є вибір методу оброблення ризику.

- Передача ризику - передача або розподіл всіх або частини ризиків з третьою стороною. Найбільш поширеними методами передачі страхування та аутсорсинг.

- Прийняття ризику - власник бізнесу може прийняти на себе ризик. Ризики, як правило, приймаються, якщо вони оцінюються як такі, що знаходяться в межах певного рівня толерантності організації до ризику. Тим не менш, вони також можуть бути прийняті, коли недоцільно використовувати інші методи управління ризиками і неможливо його уникнути.

Зазвичай використовують кілька типів управління ризиками, які можуть бути реалізовані або окремо, або в поєднанні один з одним, щоб зменшити ймовірність і / або значущість впливу ризиків. Організація вище зазначеного процесу ризик-менеджментуна підприємстві допоможе контролювати можливі небезпеки і допоможе досягти бажаного результату з мінімальними втратами.

Список використаних джерел:

1. Мохор В. Спроба локалізації ISO GUIDE 73:2009 «RISK MANAGEMENT – VOCABULARY» / В. Мохор, О. Богданов, О. Крук, В. Цуркан // *UkrainianScientificJournalofInformationSecurity*. – 2012. - №2 (18). – С.12-22.

Хижняк І. Ю. студентка,
Зачосова Н.В., к.е.н., доцент,
доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки,
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ІННОВАЦІЙНІ РИЗИКИ І МЕТОДИ ЇХ ЗНИЖЕННЯ

Інновації значно пов'язані з ризиком, оскільки зміст інновацій складають зміни, які вносять щось нове і розглядаються як джерело доходу, а результати змін містять значну частку невизначеності і спричиненого нею ризику.

При цьому потрібно не ігнорувати ризик, а належним чином врахувати для обґрунтування заходів, спрямованих на його попередження, зниження чи компенсацію.

Інноваційний ризик – це ймовірність виникнення несприятливої ситуації під час здійснення інноваційної діяльності, яка може спричинити незаплановані збитки, що виникають при вкладенні підприємством коштів у виробництво нових товарів або надання послуг, при вкладенні коштів у розроблення управлінських інновацій, які не дадуть бажаного ефекту [2, с. 195].

Впровадження інновацій на українських підприємствах стає актуальною проблемою, розвиток яких дозволить Україні зміцнити свої конкурентні позиції, але інноваційна діяльність становить значно високий ступень ризику і бажано навчитися ним управляти й знижувати його рівень.

Зниження ризику – це одна з основних умов для ведення успішного підприємництва, а також для ефективного управління інноваційними проектами.

Одним із найпоширеніших способів зниження інноваційного ризику є диверсифікація проектів, яка полягає у розподілі зусиль дослідників і капіталовкладень реалізації різноманітних інноваційних проектів, які пов'язані один з одним [1, с. 83].

Якщо результат цього методу одного із проектів буде збитковий, то інші проекти можуть стати успішними і будуть давати прибуток.

Проте, диверсифікація проектів може не лише зменшувати, а й збільшувати ризик у тому разі, якщо підприємець вкладає засоби в інноваційний проект, спрямований в ту область діяльності, в якій його знання і набуті управлінські здібності обмежені.

Також, підприємства, які розробляють і втілюють в життя великі і складні проекти, щоб знизити ризик, часто здійснюють його страхування.

Таким чином, у разі збільшення вартості робіт або затримки під час реалізації товару, підприємство страхує себе від значних збитків.

Ризик можна знизити шляхом забезпечення грошових коштів на випадок неочікуваних витрат.

Для цього фахівці точно вираховують відношення між можливими ризиками, котрі можуть вплинути на вартість роботи підприємства, і їх елементами.

Здобуття додаткової інформації, на мою думку, є одним з важливих способів зниження ризику, бо дуже часто недостача потрібної інформації призводить до підвищення ступеня ризику.

Ще одним методом є хеджування - розподіл ризику між учасниками проекту, передача частини ризику партнерам [1, с. 94].

Практично всі угоди так чи інакше хеджуються, тобто страхуються взаємними зобов'язаннями.

Такий метод як лімітування застосовується банками при продажі товарів у кредит за дорожніми та єврочеками за кредитними картками.

Інноваційний проект практично неможливо втілити без складання фінансового плану проекту, бо саме він повинен врахувати всі податкові ризики, ризики незавершеності та ризик нежиттєздатності.

Фінансовий план значно може допомогти інвесторам порахувати всі витрати підприємства, окупність їх грошових вкладень, а також виплати заборгованостей [3].

Отже, визначення методів зниження ризику є досить важливим етапом при здійсненні будь-якої підприємницької діяльності.

Різні автори пропонують багато методів зниження ступеня ризику, але їх поєднує одне, це отримання більшого прибутку та забезпечення впевненості у результатах своєї роботи.

На мою думку, кожний з цих методів потрібно застосовувати в інноваційному проекті, в якому окремий з них буде найбільш дієвим та ефективним. Це допоможе уникнути більшого ступеня ризику та отримати максимальні прибутки.

Список використаних джерел:

1. Коноплев С. П. *Інноваційний менеджмент* / С. П. Коноплев. – М.: Проспект, 2007. – 128 с.
2. Ступаков В.С. *Ризик-менеджмент* / В. С. Ступаков, Г. С. Токаренко. - М.: Фінанси і статистика, 2006. – 288 с.
3. Вітлінський В.В., Наконечний С.І. *Ризик у менеджменті*. – К.: ТОВ “Борисфен-М”, 2006.

Шевченко А.Р. студентка,
Зачосова Н.В., к.е.н., доцент,

доцент кафедри менеджменту та економічної безпеки,
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ПРОФЕСІЙНИЙ РИЗИК В СФЕРІ ЕКОНОМІКИ

Управління ризиком – це аналіз ризикових ситуацій, планування та обґрунтування управлінських рішень, що спрямовані на зниження ризику.

Існують безліч видів ризиків,моєю темою буде саме професійний ризик.

Професійний ризик – це втрата здоров'я або смерть працівника,внаслідок впливу на нього небезпечного або шкідливого чинника при виконанні ним своїх трудових обов'язків.

Актуальність вивчення питання професійного ризику в Україні пов'язана з встановленням страхових механізмів обов'язкового соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, а також формування обов'язкових професійних пенсійних систем [1].

Професійний ризик можна розглядати в різних напрямках галузей,такі як:

- медицини: під впливом небезпечних та шкідливих факторів,професійні захворювання.

- соціально-економічні: розглядається як причина тимчасового або постійного припинення трудової діяльності працівника і, як наслідок, необхідність забезпечення соціального захисту, що пов'язано з оцінкою засобів, необхідних для компенсації його наслідків у зв'язку з погіршенням здоров'я та втратою працездатності працівника; [1]

- охорони праці: під впливом виробничого травматизму,виду техніки,технології,професійної підготовки,організації праці,та виробництва